

Նահապետ Քուչակ

Ես ան հաւերուն էի

Ես ան հաւերուն էի,
որ գետինըն կուտ չուտէի .
Թրոշի երկրնօքն երթի,
թէ սիրոյ ակնատ չընկնէի .
Ակնատն ի ծովուն միջին`
էր լարած՝ ես չգիտէի .
Ամէն հաւ ոտօքն ընկնէր,
ես ոտօքս ու թեւս ատելի: